

- 2) Artykuł 58 i art. 60 ust. 1 dyrektywy 2007/64 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by poręczyciel użytkownika usług płatniczych powoływał się, ze względu na niewypełnienie przez dostawcę usług płatniczych obowiązków związanych z nieautoryzowaną transakcją, na odpowiedzialność cywilną tego dostawcy usług korzystającego z poręczenia, w celu zakwestionowania kwoty zabezpieczonego długu, zgodnie z przepisami prawa powszechnego regulującymi odpowiedzialność umowną.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale – Włochy) – O.D. i in. / Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-350/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/98/UE – Prawa pracowników z państw trzecich posiadających jedno zezwolenie – Artykuł 12 – Prawo do równego traktowania – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Artykuł 3 – Świadczenia z tytułu macierzyństwa i ojcostwa – Świadczenia rodzinne – Uregulowanie państwa członkowskiego wykluczające korzystanie przez obywateli państw trzecich posiadających jedno zezwolenie z zasiłku z tytułu urodzenia dziecka i zasiłku macierzyńskiego]

(2021/C 462/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

przy udziale: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sentencja

Artykuł 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu wykluczającemu przyznanie obywatelom państw trzecich, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) tej dyrektywy, prawa do zasiłku z tytułu urodzenia dziecka i zasiłku macierzyńskiego przewidzianych w tym uregulowaniu.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.